Mor l'exjugador navarrès del Girona de la dècada dels 50 Jesús Iribarren

L'exfutbolista va morir aquest divendres a Tudela

Jesús Iribarren (dreta) parlant amb Salvador Capdevila, a la llotja de Montilivi, el passat juny.

«Em sento molt bé a Girona i Sant Antoni de Calonge, però soc navarrès. Per a mi el millor seria que Girona i Osasuna [/esports/futbol/primera-divisio/osasuna/] estiguessin tots dos a Primera Divisió». La frase és de Jesús Iribarren (Murchante 1937 -Tudela 2017) en una entrevista al Diari de Gironael 18 de juny de l'any just el dia que Girona i Osasuna s'enfrontaven a Montilivi en el partit de tornada del play- offd'ascens. Mort ahir a Tudela, Jesús Iribarren era un navarrès que portava Girona al cor des del seu pas per la ciutat a finals de la dècada dels cinquanta per formar-se com a jurista, va exercir sempre com a procudor de tribunals, jugar dues temporades amb el primer equip del Girona (una a Segona Divisió, la 58/59, i l'altra a Tercera: 59/60) i conèixer la que seria la seva dona. Casat amb Maria Gràcia Ribas, filla del farmacèutic i president del Girona abans de la Guerra Civil Lluís Ribas, Iribarren sempre va mantenir des de Tudela una vinculació amb Girona i, sobretot, amb Sant Antoni de Calonge on passava llargues etapes.

El Girona va incorporar Jeús Iribarren procedent de l'Osasuna, amb qui no havia arribat a debutar mai a Primera tot i haver destacat com a juvenil, però el mateix Iribarren s'encarregava d'explicar l'any passat que la seva arribada a la ciutat no va ser només pel futbol. Si no per millorar la seva formació en el món del dret: «Jaime Balaguer, que havia estat fiscal de la Generalitat i que exercia a Tudela, tenia bona relació amb Albert de Quintana i Vergés (que va ser alcalde Girona i president del Girona FC [/girona-fc/]) i a través seu vaig entrar a fer pràctiques de procurador al despatx del seu germà Enric de Quintana i Vergés».

A Girona, mentre jugava a futbol a l'antic Vista Alegre i seguia preparant la seva trajectòria com a procurador de tribunals, Jesús Iribarren va conèixer la seva dona: «Passejant per la Rambla amb Viñas, Espelt i altres amics i jugadors, una persona que em coneixia del despatx em va presentar la que seria la meva dona». Era Maria Gràcia Ribas Colomer, filla del farmacèutic Lluís Ribas Crehuet que en aquell moment era vicepresident del Girona perquè, segons recordava Iribarren, «no el deixaven ser president de nou per roig, un cop va haver tornat de l'exili a França». Ribas havia estat president del Girona abans de la Guerra Civil.

El 1960, en una decisió que l'any passat Jesús Iribarren encara atribuïa a la seva «covardia» a l'hora d'aprendre català, el jove matrimoni va marxar cap a Tudela per treure's allà la plaça de procurador de Tribunals. «Entenc bé el català, però sempre l'he parlat malament, no com els meus nous fills que de petits, allà a Tudela, sempre van parlar en català amb la seva mare que, després de treure's la carrera de Dret quan ja tenia cinc fills també ha exercit molts anys de procuradora i va ser tinenta d'alcalde de la ciutat durant vuit anys després de les primeres eleccions. Ser tinenta d'alcalde de Tudela sent navarresa és una cosa, però ser-ho sent català té molt de mèrit i

ella sempre ha estat molt estimada i reconeguda per la gent d'allà», explicava Iribarren que, un cop a Tudela, va jugar poc temps més amb el -Calahorra i retirar-se per dedicar-se a la seva professió de procurador de tribunals.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2017/05/27/mor-lexjugador-navarres-del-girona/848519.html?utm_source=rss